

Oświadczenie.

Niniejszym podpisani członkowie polskiej Emigracji, przez wzgląd na swoje polityczne przekonanie, pragniemy na postanowienie które narad im powierzył, i, — aby przyjaciele niepodległości polskiej mieli jasno przedstawione zamiary poruszające między polskimi wychodniami, postanowili uczynić oświadczenie jako następujące:

Emigracja polska pragnie swoje oświadczenie 1834, przez które *Adam Kosiński* *Pastoryski*, sądem jej wiarygodności, był uznany politycznym nieprzyjacielem samojęzycznej Emigracji i narodu.

Emigracja polska, mierna swojemu, nasamprzód narodowemu pragnieniu, dotąd niepodzielana, i na przyszłość podzielać nie będzie, wojennych przedsięwzięć, których bezpośredni następstwem nie byłaby niepodległość jej ojczyzny. Iurowo skarżąc dawno tych członków, którzy bez niej, wbrew jej życzeniom, zawierali umowy szkodliwe polskiemu imieniu, i z jej poświęceniem dla Polski jedynie, nie mając żadnej styczności. Nie ona upominała wyprawy Polaków do Afryki, Portugalii i Hiszpanii. Owszem, potępiała je najwyraźniej, albowiem miały cel dogodny samym nieprzyjaciółom Polski — rozprzeczanie i stopniowe wytrącanie wychodźców, a co najgorsze, splamianie najczystszej rozbojnicztwem tych, których jako bohaterów niepodległości i wolności Europa namiętnie skłaniała. Emigracja oczekując powinna i będzie takiej wojny która przez swoje polityczne powody będzie przychylna oswobodzeniu Polski. Ublizaliby sobie, sama poniżyłaby swoje osmiobletnie cierpienie, dramataby swoje istotne porażenie, jeżeliby, jako współdziałająca, wchodziła do wojny, któraby nie miała zamiaru zniszczyć europejskich stosunków. Nie jej myśliw zakonniczymi wstrząśnięciami Hiszpanii, albo terazniejszymi zamachami Belgii.

Emigracja polska pragnie i teraz darować zamiar utworzenia legii Polaków, chociażby miała być ozdobiona znakami narodowemu. Najmocniej pragnie całości Belgii, jeżeliby była włączona w swoim narodowym charakterze, nieodmowni swoich poświęceń, naówczas, kiedy wojna Belgii przybierałaby kierunek ogólny europejski, kiedy do jej warunków wchodziłaby niepodległość Polski. Niezależnie o Paryż i Nijmegen, przez rozkazy wielkich monarchii ograniczona, przymierzona do najdrobniejszej trawności, dla polskich wychodźców powinna zostać obojętną. Przewodniczącemu podpisani uznali za potrzebne, przestrzec swoich braci, aby nie złudzeni pozorami ujmyjącymi, nie zrobili sobie narządami jakiej dyplomatycznej zdrady, a może i śmieszności; aby przez pojedyncze wysiłki nie rozprzeczali emigracyjnej rodziny, która w swoich politycznych działaniach, pragnieby zostać najściślej polskiemu otoczeniu.

Emigracja polska widzi, nie bez oburzenia, że rząd Belgów, kierowany życzeniami proklamowanymi dla nas, okazał zaufanie Generałowi Skrzyneckiemu, jako polakowi, jako dawnemu naczelnemu wodzowi wojsk polskich. Jej oburzenie ma najgłębsze powody. Generał Skrzynecki, albowiem, należący do tych Polaków, którzy przez swoje błędy i zdrady, przez swój polityczny system, wojnie o niepodległość nadał fatalny kierunek. Przez nich naczelnie ugięta rewolucja 1831 roku.

Dla tych przywrócić, jeżeliby legia trwała być miała, bez zarzekań odpowiedzialnych niepodległości narodu; jeżeliby do niej, pod jakimkolwiek względem, wchodził Generał Skrzynecki, Emigracja polska będzie zmierzona zatrzymać swoje sympatje, albowiem przez swoje współdziałanie zmrozić ją szacunkiem i myśliw członkami, o którego strategicznych zdolnościach, i politycznych przekonaniach, najszkodliwych niepodległości państwa, historia wojny i rewolucji, która ta najmocniejsza dowodzi. — Przecyła namet ostrzeżenie Generałowi Skrzyneckiemu, aby nie naruszał sobie swoim spłótnieniem, w których jako wódz i jako polak nie ma najmniejszej ufności; aby przez swoje zamachy, między polskimi wychodniami, nie rozsiemiał zgorzknienia i niezgody.

Emigracja polska nie jest postanowiona politycznych przekonań, odpowiedzialnych potrzebom narodu, ani osób, mogących wyobrazić jej polityczne przekonania. Jej chwili, kiedy przemierzy wana wojna Belgii, darować przywrócić wielkich monarchii, rozemie protokaty, polska Emigracja postawi swój rząd polityczny i wojskowy. Przytem, uprasza przyjaciel Polski, aby swoje usiłowania, dotąd nie kierowane przez porady arystokratyczne, chcieli koniecznie wódce przekonań samej Emigracji: aby nie zamierzali pojedynczymi osobami, ani ich politycznym zasadom, które Emigracja polska uważa za szkodliwe niepodległości narodu.

Dnia Miesiaca

1839.

4840/4

[Faint, mirrored handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and the quality of the scan.]

8228

39

1830